

MEZEI ANDRÁS

RÉGI-ÚJ PARANCSOLAT

*Szeresd a te hazádat egész szíveddel,
egész lelkeddel és minden tehetségeddel,
és legalább évente mondd el: hogy nem vagy
menekült, olyan, kit befogadtak, ideiglenes
tartózkodó, mert van hazád, amit elhagyhatsz,
honod van, hová visszatérhetsz, Izrael
fehér házához van jogod, útleveled,
nem vagy világcsavargó, hazátlan, állandó
lakásod ott van, ahová több mint ötezer
éve már Izrael be van jelölve, nem vagy
betelepült, megtűrt, van levélcímed,
hol soha nem érhet téged kiutasítás,
nem settenkedik körülötted a gyanú, és
mint a csontritkulás, nem teszi törekennyé
tested-lelked az ideiglenesség,
útleveledre jogod van, melyhez kijáró sem kell,
szeresd a te hazádat egész szíveddel,
egész lelkeddel, minden tehetségeddel, mert
az idegen országok tőled nem zárkóznak el
többé: van honnan távoznod, van hová visszatérned,
mert leváltak rólad a sárgacsillagok,
vérvádak, gettók, a drótkerítések, s világszerte
az elszórt tömegsírokat, ha meglátogatod,
tudod, hogy még a csontok is élhetnek ama joggal,
mellyel a zsidó honába visszatérhet, följuthat Jeruzsálembé
mint zsidó és nem kellenek többé az árja papírok,
a hamis útlevelek, a határon a Dávid-csillagos
határrendőr tiszteleg neked, Auschwitz kapujának
fölrirta hiába gúnyolta néped: „Arbeit macht frei”,
mert a te hazádban a munka valóban felszabadított.*

MI VOLT NEHEZEBB?

*Mi volt nehezebb negyven éven át:
a holocaust emlékei?
A mocsarak lecsapolása?
A betonöntés? A sivatag megművelése?
Az állandó hadviselés? Meghalni
a mi hazánkért? Esti hírektől
esti hírekig szorongani katona-
fiainkért? – Nem, nem, nem barátaim,
a legnehezebb volt itt ezen a földön
nekünk zsidóknak negyven esztendeig
a seggünkön maradni.*

BEDUIN A SIVATAGBAN

*Leszáll a buszról, megy haza
a beduin a sivatagba –
Ahogy lelép, ötezer év halad tovább,
de ő azt észre sem veszi,*

*nem tudja mi az idő,
mi Izrael, mi a zsidó
ki visszatér erre a földre –
Megy a semmibe, megy előre*

mert benne a sivatag lakik.

PINHASZ GOLAN: EMLÉKKAPU